

fot. M. Kosińska

W dniach 8.12–14.12.13 r. wraz z panią dyrektor Anną Dorotą Siemiatycką oraz koordynatorem projektu Małgorzatą Kosińską uczniowie **Gimnazjum nr 2 im. Mikołaja Kopernika w Olecku** uczestniczyli w pierwszym międzynarodowym spotkaniu programu Comenius, które odbyło się w Budapeszcie, w szkole im. Ferenca Molnara. Celem tego wyjazdu było poznanie światowego dziedzictwa krajów partnerskich oraz integracja międzynarodowa z uczniami i nauczycielami pięciu państw: Węgier, Polski, Bułgarii, Włoch i Francji.

– Naszym pierwszym zadaniem było przedstawienie w języku angielskim szkół, w których się uczymy oraz przybliżenie wybranych zabytków dziedzictwa narodowego, tak, by przedstawiciele partnerskich państw mogli poznać historię, geografię i kulturę współpracujących ze sobą krajów – **przypomina Weronika Rudzińska z klasy I d**.

– Do południa spędzaliśmy czas w szkole: przyglądaliśmy się lekcjom, angażowaliśmy się w zajęcia, pracowaliśmy w grupach, braliśmy udział w Międzynarodowym Dniu Sportu. Aktywne uczestniczenie w życiu szkoły pozwoliło nam „od podszewki” poznać obowiązujący na

Węgrzech system edukacyjny. Zainteresował nas fakt, iż każdemu uczniowi przypisana jest odrębna strona w dzienniku, na której dokumentowane są jego osiągnięcia w nauce. Równie ciekawy wydała nam się pomysł spędzania przez uczniów przerw międzylekcyjnych w przyporządkowanych klasom salach, zamiast na korytarzach szkolnych. Dzięki sprawnej komunikacji w języku angielskim mogliśmy dzielić się swoimi spostrzeżeniami z koleżankami i kolegami z innych krajów. Czas spędzony w szkole nie tylko pozwolił się nam zintegrować, ale również dał możliwość nieustannej wymiany doświadczeń i dobrych praktyk – **podkreśla Barbara Kamińska z klasy II b**

.

– Popołudniami zwiedzaliśmy Budapeszt, poznając światowe dziedzictwo Węgier. Odwiedziliśmy wiele interesujących miejsc m.in. Basztę Rybacką, Plac Bohaterów, Muzeum Narodowe, halę Targową, most łańcuchowy, budynek opery oraz Oktogon. Szczególnie zachwycił na węgierski parlament – jego architektura i wystrój. Ten wzniesiony w ubiegłym stuleciu budynek urzeka barokowymi wnętrzami, które zostały pieczołowicie wykończone czterdziestoma kilogramami złota oraz połową miliona różnorakich kamieni szlachetnych. Dzięki anglojęzycznemu przewodnikowi mogliśmy dowiedzieć się m.in. o historii królewskiej korony strzeżonej przez wartowników oraz posłuchać o losach najznamienitszych władców Węgier – **z wraca uwagę Agata Bielenica z klasy I d**

.

– Wybraliśmy się również do Wyszegradu – **dodaje Agata** – Zwiedziliśmy dwa urokliwe zamki położone na wzgórzu z widokiem na zakole Dunaju. Obiad zjedliśmy w renesansowej restauracji, której klimat przeniósł nas w przeszłość – poczuliśmy się, jakbyśmy zostali zaproszeni na prawdziwą XVI–wieczną ucztę. Zaserwowane nam potrawy – zupa z sarny, pieczony indyk, duszona czerwona kapusta – również pasowały do konwencji renesansowego lokalu. Później zostaliśmy zaproszeni do obejrzenia turnieju rycerskiego, by podziwiać zmagania wojów. Gdy walki dobiegły końca, mieliśmy szansę wypróbować różne rodzaje średniowiecznej broni i poczuć się przez chwilę jak prawdziwi rycerze.

Ryszard Kapuściński, niestrudzony podróżnik po kulturach świata, zawsze przypominał, że praca nad rozwijaniem świadomości wielokulturowej wymaga wiele wysiłku, ale jednocześnie stanowi sens życia: „Człowiek, który przestał się dziwić, jest wydrążony, ma wypalone serce. W człowieku, który uważa, że wszystko już było i nic nie
może go zaskoczyć, umarło to, co najpiękniejsze – uroda życia”.
Proces rozwijania świadomości kulturowej nie ma końca, dotyczy całego życia człowieka i nie jest ściśle związany z jego fizycznym przemieszczaniem się. Przede wszystkim powinniśmy zadbać o „przemieszczanie się” mentalne – o rozwój emocjonalny i pogłębianie perspektyw, tak, by zamiast obojętności czy wrogości wykazać się zainteresowaniem i fascynacją wobec tego, co nieznane, by dążyć do tworzenia nowych tożsamości, pełniejszych, wielowymiarowych,

wrażliwszych na odmienność, bardziej spostrzegawczych.

– Istotą programu Comenius jest otwarcie się na wielokulturowość, przyjęcie pozytywnej postawy wobec różnorodności językowej, etnicznej i społecznej
innych krajów oraz uświadomienie sobie
specyfiki „obcych" kultur, ich uwarunkowań, zróżnicowania i bogactwa, którego często nie dostrzegamy. Młodzi uczestnicy wyjazdu zgodnie podkreślają, że szansa poznania europejskiego dziedzictwa narodowego i możliwość zbudowania relacji z przedstawicielami innych kultur poszerzyła ich horyzonty myślowe, uzmysłowiła potrzebę integracji społecznej, rozwinęła umiejętność współpracy, dała sposobność do rozwoju kompetencji komunikacyjnych i przyczyniła się do kształtowania postaw obywatelskich –
podkreśla Anna Siemiatycka – dyrektor Gimnazjum nr 2 w Olecku.

– Możliwość spotkania osób, z którymi do tej pory mieliśmy kontakt tylko dzięki technologii informacyjnej dała nam motywację do dalszej pracy na naszym projektem. Zawsze zależało mi, jako nauczycielowi języka angielskiego **– mówi Małgorzata Kosińska koordynator projektu –** na tym, aby młodzież miała szansę porozmawiać z rówieśnikami z innych krajów i przekonać się, że zjednoczona Europa to nie fikcja. Jestem dumna ze sprawności komunikacyjnych swoich uczniów. Mimo początkowych obaw poradzili sobie znakomicie, a przyjaźnie, które udało im się zawrzeć podczas tej wizyty, będą dla nich motywacją do nauki języka - być może nie tylko angielskiego. Intensywne, twórcze i chwilami burzliwe dyskusje pozwoliły nam wypracować kalendarz następnych wizyt oraz zakreślić dokładne obszary dalszych prac projektowych.
Przeniesienie naszych działań na platformę eTwinning pozwoli nam wszystkim na lepsze poznanie się i umożliwi regularną wymianę doświadczeń. Rezultaty naszych dalszych działań będziemy prezentować już w marcu we Włoszech.

Magdalena Nyga